

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT

A társulati adó alól mentes látszólagos nyereség a beszerzési árnak, az új értékelésű megnyitó mérlegben felvett értéknek, az eladási árnak és az adómentesen leirt vagy tartalékolt összegeknek aranykoronára történt átszámításával állapítandó meg. (Közig. Biróság 10.419/1928. sz.) Panaszos a gözmalom 113.013 P 84 fillér eladási ára és annak 96.000 P leltári becsértéke között mutatkozó 17.013 P 84 f-nek az adóköteles nyereségből levonását azon az alapon kéri, hogy a malmot 1916 november havában 105.000 K-ért — Pengő értékben 121.646 P-ért — vásárolta, tehát a mérlegben mutatkozó nyereség csak látszólagos. A bíróság a kérelmet nem találta teljesíthetőnek, mert a nyereség effektív. Látszólagos a nyereség akkor, ha az értékesített vagyontárgy beszerzési ára magasabb az eladási árnál és a mérlegszerű nyereség oly módon állt elő, hogy az 1925. évi 7.000/P. M. számú pénzügyminiszteri rendelet 1. §-a alapján készített megnyitó mérlegben az értékesített vagyontárgy a beszerzési árnál alacsonyabb összegre volt értékelve. Természetes azonban, a különbözetek kiszámításánál a különböző időpontban keletkezett értékeket egy időpontra átszámítva kell egymással összehasonlítani, mert csak egynemű értékeket lehet egymásból kivonni. Ezért rendelkezik az 1927. évi 400/P. M. számú H. Ö. 43. §-ának (2) bekezdéséhez fűzött utasítás (7) bekezdése oly módon, hogy a különbözetet a beszerzési árnak, a leirt vagy tartalékolt összegeknek, valamint a megnyitó mérlegbeli értéknek aranykoronára való pontos átszámításával kell megállapítani. Panaszos is azon az alapon állítja, hogy látszólagos nyereség van, hogy a vételárat pengőértékre számítja át és a megnyitó mérleg pengő értékével hasonlítja össze, — tehát egynemű értékeket állít egymással szemben, azonban téves a számítás ott, amikor az 1916 november havában 105.000 K-t tevő vételárat 121.464 P-re értékeli, mintha a 105.000 K aranykorona lett volna, holott egy aranykorona havi átlagos értéke az 1924. évi 5800/P. M. számú pénzügyminiszteri rendelethez mellékelt táblázat szerint 1916 július havában 1.5 papirkorona volt, vagyis a 105.000 K vételár aranykorona értékben 70.000 K-nak felelt meg. Az eladási ár 113.013 P, vagyis 97.410 aranykorona volt, vagyis a tényleges nyereség 27.410 aranykorona a mérlegszerű 14.561 aranykorona nyereséggel szemben, — tehát az értékelés folytán keletkezett látszólagos nyereség nincsen.

Csak a tényleg értékesített vagyontárgyknál elért látszólagos nyereség mentes az adó alól. (Közig. Biróság 6915/1928. sz.) Panaszos azt kifogásolja, hogy a tárcájában levő